

[Lenger]

ne, før de udvikler sig til noget mere uheldigt.

I forbindelse med hr. Korneliusens indlæg vil jeg gerne understrege, at måske lyder det ekstremt i visse øren, at vi foreslår muligheden for en midlertidig separation, men vi synes ikke selv, det er spor ekstremt. I forhold til de muligheder, vi i øvrigt har i dag, er muligheden for en midlertidig separation faktisk både mere lempelig og mere blid. I dag er der kun to yderpunkter af muligheder: vi kan enten lade være med at gøre noget og bare lade stå til. Det er meget hårdt at have brug for hjælp fra familiens side uden at kunne få den, og når så tingene har udviklet sig ud over al rimelighed, har vi den anden mulighed: at samfundet griber ind med tvangsfjernelse, som på alle måder er et hårdt indgreb over for en familie. Det, vi mangler, er, at vi på et tidligere tidspunkt kan gå ind med en mere lempelig, en mere midlertidig mulighed og på den måde være med til, som hr. Korneliusen selv udtrykte det, at løse problemerne i den familie, hvor de opstår, uden at skulle ende i den helt ekstreme situation at ty til tvangsfjernelse, som faktisk er det eneste middel, samfundet har i dag.

Den mulighed vil vi gerne have indført, derfor er den med i beslutningsforslaget, og selv om den åbenbart skurrer i visse øren, synes vi, at den metode er meget skånsom i forhold til, hvad der er situationen i dag.

I øvrigt vil jeg henvide til mit indlæg her i salen den 3. maj 1984 – det står i folketingets forhandlinger sp. 5377 – fordi jeg ikke i dag er gået så meget i detaljer med forslaget, som jeg gjorde ved den lejlighed. Genfremsættelsen er nok så meget gjort nødvendig af, at forslaget faldt ved folketingsårets afslutning, og at det er nødvendigt at få det genfremsat, for at vi kan få det færdigbehandlet; derfor er vi også glade for den tilslutning, der har været til det i dag.

Justitsministeren dvælede i sit indlæg noget ved, hvordan en lovgivning kan udformes, og han sagde – som også en række af partiernes ordførere – at dette vil udvide det kriminelle område. Men det er faktisk ikke det, vi foreslår. Jeg har tidligere nævnt og vil nævne det igen i dag, at den mulighed, som hr. Erik B. Smith nævnte under en debat allerede i 1983, at man indfører en generel pligt for forældrene til at værne deres børn

mod vold, er én blandt flere muligheder, som vi godt kunne tænke os at overveje. Vi vil også gerne overveje den metode, som fru Ebba Strange har foreslået her i dag, nemlig at tage spørgsmålet op i forbindelse med, at myndighedsloven i øvrigt er til behandling i retsudvalget.

Derimod vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige tak til ministeren, fordi han har taget initiativ til, at der nu gennemføres en oplysningskampagne vedrørende konsekvenserne af vold mod børn.

Jeg forstod ikke rigtig hr. Per Stig Møllers eksempel. Han sagde noget om, at en overvægtig mor havde fået sit barn fjernet, og at det var en situation, der gerne skulle undgås. Ja naturligvis, men hvad det har at gøre med et forslag om at afskaffe revselsesretten, kan jeg med min bedste vilje ikke se. Derimod bemærkede jeg, at hr. Per Stig Møller var langt mere nuanceret i sin holdning til denne problemstilling end hans partifælle justitsministeren. Bl.a. havde hr. Per Stig Møller forstået, at vi faktisk ikke ønskede at udvide det kriminelle område, og det er jeg selvfølgelig glad for. Derimod synes jeg, at hr. Per Stig Møllers bekymringer med hensyn til indgreb i familiens indre anliggender var noget groteske, for vi kan jo i forvejen fra samfundets side gribe ind. Problemet er bare, at når der gribes ind, er det med det bastante middel, der hedder tvangsfjernelse, og som er meget uheldigt.

Fru Birthe Rønn Hornbech holdt som sædvanlig en dundertale om dette forslag og sagde bl.a., at det ikke hjælper et hak. Jeg vil da ikke påstå, at dagen efter, at revselsesretten ved lov er afskaffet, vil der være et fald i volden mod børn, overhovedet ikke, men det, der også ligger i forslaget, er et signal til en holdningsændring, et signal, som selvfølgelig er langsigtet, og som skal knyttes sammen med de to andre elementer i forslaget, som jeg har nævnt både i dag og i fremsættelsen. Det er en udvikling, der skal bygge på en holdningsændring og på et tilbud til forældrene.

Så sagde fru Addi Andersen, at revselse intet har med vold at gøre. Jeg vil godt gøre fru Addi Andersen opmærksom på, at i udmålingen af straffe for egentlig vold mod børn gives der forlods en rabat – man kunne næsten kalde det en fradragsret – for en del af den, på grund af at der er en revselsret.